

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320201928
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2320201928.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Z. V., B.: XX.X.XXXX, O. X. O. XXX, zast.: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 4.925,10 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zmieta.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.5.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4.925,10 Eur s prísl. a náhradu trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2013 uzatvoril s predávajúcim s AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699, kúpnu zmluvu na automobil značky Renault Laguna, dátum prvej evidencie: 11.2.2009. Podľa kúpnej zmluvy kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 9.970 Eur vrátane DPH. Časť kúpnej ceny vo výške 1.800 Eur bola kupujúcim zaplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy, čo predávajúci podpisom potvrdil. Podľa dohody medzi predávajúcim a kupujúcim v kúpnej zmluve, zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 8.170 Eur bola zaplatená predávajúcemu prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č.: SUA 13/005720 uzatvorenej medzi kupujúcim a žalovaným. Podľa bodu 2. Predmet financovania, bod 2.1 - Predmetom financovania podľa tejto zmluvy je motorové vozidlo, vrátane prípadných doplnkových služieb, poskytovaných dodávateľom k tomuto vozidlu. V zmysle uvedenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: konečná cena predmetu financovania - 10.853 Eur, zaplatené v hotovosti klientom - 1.800 Eur, náklady spojené s poskytnutím úveru - 200 Eur, celková výška úveru - 9.053 Eur, ročná úroková sadzba: 36,396489%, RPMN: 44,90%, priemerná hodnota RPMN: 11,87%, celkové náklady spotrebiteľa: 10.847,40 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 19.900,40 Eur, konečná splatnosť úveru: 23.11.2018, výška celkových nákladov nezahrnutých do výpočtu RPMN: 1.885 Eur, poplatok za asistenčné služby vo výške: 84 Eur + DPH, zľava na poskytnuté služby vo výške: 84 Eur + DPH, mesačná splátka: 359,76 Eur, mesačná splátka bez havarijného poistenia: 328,34 Eur, dátum prvej mesačnej splátky: 23.12.2013, počet splátok: 60. Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva sa na podnet žalobcu stala predmetom súdneho prieskumu v konaní pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn.: 35Csp/316/2017 (ďalej aj ako „prvé súdne konanie“), konkrétne v otázke prítomnosti podstatných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZSÚ v zmluve. Okrem iného žalobca namietal,

že v zmluve je dojednaná úroková sadzba v neprimeranej výšky v dôsledku čoho ide o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, tiež to, že žalovaný v rozpore z ustanovením § 9 ZSÚ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul sumu za doplnkové služby, v dôsledku čoho došlo nie len k nesprávnemu určaniu celkovej výšky spotrebiteľského úveru ale i podhodnoteniu RPMN v neprospech spotrebiteľa a preto v spojení s § 11 ZSÚ je nutné úver zo Zmluvy vyplývajúci považovať za bezúročný a bez poplatkov. V prvom súdnom konaní súd ustálil (viď bod 41. rozhodnutia), že pokiaľ žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj sumu nevyžiadaných plnení za doplnkové služby (883 Eur), postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ustanovenou v § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože doplnkové služby majú charakter celkových nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver a je potrebné ich zohľadniť i pri výpočte RPMN a nie zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Nakoľko žalovaný postupoval v rozpore s uvedeným, v zmluve o spotrebiteľskom úvere došlo k nesprávnemu uvedeniu údajov o celkovej výške úveru (§9 ods. 2 písm. g), keď žalovaný do neho zahrnul aj cenu doplnkových služieb, o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§9 ods. 2 písm. j), keď žalovaný sumu doplnkových služieb ako parameter výpočtu nepoužil. V dôsledku uvedených nedostatkov sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako súd určil neplatnosť dojednanej úrokovej sadzby pre zmluvu, vychádzajúc z právneho názoru formulovaného odvolacím súdom pre Zmluvu (viď bod 42. a 43. Rozhodnutia) dôvodiac, že v úverovej zmluve bola stanovená na úroková sadzba 36,396489%, pritom v novembri 2013 bola priemerná výška úrokových mier z úverov pri úveroch do 5 rokov 11,27 % ročne, vo vzťahu k čomu je nutné prisvedčiť žalobcovi, že dojednaná úroková sadzba tú priemernú prekračuje viac ako trojnásobne. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priesiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom k uvedenému súd konanie veriteľa, ktorý v súvislosti s poskytnutím úveru požadoval od spotrebiteľa úroky trojnásobne prevyšujúce priemernú výšku úrokových mier z úverov v príslušnom období, považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi a uzavrel, že dojednanie o úrokoch v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatné. Preto s poukazom na záver súdu vyplývajúci z bodu. 45.rozhodnutia "... Nakoľko súd po vykonaní dokazovanie zistil, že uzavretá zmluva o úvere trpí nedostatkami, ktoré spôsobujú jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. a zároveň, že dojednaná výška úrokov napĺňa znaky konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, žalobcovi priznal nárok na vydanie plnenia prijatého z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca bol povinný v súvislosti s úverovou zmluvou vrátiť žalovanému len skutočne čerpané peňažné prostriedky poskytnuté na kúpu motorového vozidla vo výške 8.170 Eur. V konaní nebolo sporné, že doposiaľ v prospech žalovaného uhradil sumu 14.775,30 Eur. Súd tak žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenia vo výške 6.605,30 Eur (14.775,30 - 8.170), v danom prípade už nemôže byť sporné, že žalovaný porušil práva žalobcu ani to, že v zmluve absentujú obligatórne náležitosti predpísané ZSÚ pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere v dôsledku čoho je zmluva, resp. úver z nej vyplývajúci ako bezúročný a bez poplatkov. Na podklade výsledkov prvého súdneho konania, v ktorom bola súdom zmluva, resp. úver z nej vyplývajúci určený súdom ako bezúročný a bezpoplatkov, je nepochybné, že žalobca mal povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny vo výške 8.170 Eur. Do času právoplatnosti rozhodnutia v prvom súdnom konaní, žalobca na zmluvu, resp. úver z nej doplatil v zmluve dojednanom rozsahu. V zmysle zmluvy celkovo (okrem sumy poistného) splnil 60 splátok vo výške 328,34 Eur v celku 19.700,40 Eur. Žalobca sa v prvom súdnom konaní domáhal žalobou, zaplata z titulu bezdôvodného obohatenia, čiastky 6.605,30 Eur s prísl., a ktorá suma predstavuje prepočet súčiny 45 splátok (splátky od 19.2.2014 do 19.8.2017 vo výške 328,34 Eur ponížené o výšku splátky havarijného poistenia) - uvedená suma v rozsahu 45 splátok bola žalobcovi právoplatne v prvom súdnom konaní priznaná a nie je predmetom tohto konania. Predmetom prvého súdneho konania sa však nestali splátky (počnúc septembrom 2017 až november 2018, t.j. 15 splátok v sume 328,34 Eur) v celkovej výške 4.925,10 Eur. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca uhradil nad rámec istiny v celku sumu 11.530,40 Eur (suma uplatnená klientom žalobným návrhom v prvom súdnom konaní 6.605,30 Eur a žalovaným toho času riadne uhradená + 4.925,40 Eur suma doteraz neuplatnená v prvom súdnom konaní, žalobcom však riadne splatená). Čiastka 4.925,40 Eur prevyšujúca istinu predstavuje preplátok, ktorý žalobca na zmluvu uhradil, pričom k úhrade došlo z dôvodu opatrnosti, aby sa žalobca nedostal do omeškania. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na priebeh prvého súdneho konania (žaloba žalobcu bola najprv zamietnutá z dôvodov bezvadnosti zmluvy, a až v dôsledku odvolania žalobcu došlo k zrušeniu rozhodnutia a v novom konaní bola zmluva najprv prejudiciálne určená za bezúročnú a bezpoplatkov v dôsledku čoho bolo dňa 27.01.2020 žalobcovi priznané bezdôvodné obohatenie v ním

požadovanej sume 6.605,30 Eur). O tom, že si žalobca dôvodne uplatnil nárok zo zmluvy, a že zmluva trpí skutočne taký vadami, pre ktoré úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov sa žalobca dozvedel dňa 27.1.2020 priamo na pojednávaní, ktoré súd nariadil (po zrušení prvého rozhodnutia), a kde i vypovedal o priebehu uzatvorenia zmluvy. Teda okamihom vyhlásenia rozhodnutia dňa 27.1.2020 v prvom súdnom konaní žalobca získal preukázateľnú vedomosť o tom, že bol povinný na zmluvu plniť len do výšky skutočnej istiny úver, t.j. sumu 8.170 Eur a teda, že je dôvodné si uplatniť i ostatné splátky doteraz v konaní neuplatnené. Na základe uvedeného, keďže čiastka 4.925,40 Eur nebola predmetom prvého súdneho konania, súd teda nemohol v tejto časti nárok žalobcu ani zamietnuť či odmietnuť, preto na zvyšnú časť bezdôvodného obohatenia vo výške 4.925,40 Eur nemožno aplikovať zásadu *res iudicatae* (primerane porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2010, sp. zn. 1Cdo 133/2009). Vzhľadom na to, že o zvyšku bezdôvodného obohatenia nebolo v súdnom konaní doposiaľ rozhodnuté, a predovšetkým vzhľadom na výsledok prvého súdneho konania, sa žalobca v tomto konaní domáha čiastky 4.925,40 Eur ako preplatku zo zmluvy, ktorá rovnako predstavuje bezdôvodné obohatenie. Žalobca sa vyššie opísanú situáciu snažil vyriešiť so žalovaným mimosúdnou cestou, aby predišiel sporu, pričom bezúročnosť už nemohla byť medzi stranami spornou otázkou - táto bola právoplatne súdom v prvom konaní právoplatne vyriešená. Žalovaný bol predsporovou výzvou zo dňa 23.3.2020 vyzvaný k vydaniu preplatku zo zmluvy vo výške 4.925,40 Eur (žalobca rovnako pripojil k výzve prehľad platieb, s vysvetlením požadovaného nároku). Žalovaný do dňa podania žalobného návrhu na predsporovú výzvu nereagoval, požadovanú sumu ani neuhradil, čím vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou. Preto žalobca v záujme ochrany svojich práv je nútený opätovne pristúpiť k žalobe. S poukazom na vyššie uvedené, žalobca požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.925,40 Eur odo dňa 1.4.2020 (žalovaný už dňom 13.3.2020, kedy rozhodnutie v prvom súdnom konaní nadobudlo právoplatnosť, už nespochybniteľne vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcovi (aj vo zvyšku prijatých platieb na zmluvu, ktoré neboli predmetom prvého súdneho konania) a mal dostatok času obohatenie vrátiť na účet žalobcu - pritom bola žalovanému predsporovou výzvou z dňa 23.3.2020 poskytnutá lehota na plnenie), až do zaplatenia. Preplatok teda zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu.

2. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložila listinné dôkazy, a to úverovú zmluvu, kúpnu zmluvu, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX-XXX zo dňa 27.1.2020, doložku právoplatnosti a vykonateľnosti s vyznačeným dátumom právoplatnosti 13.3.2020 a vykonateľnosti 17.3.2020, výpisy z účtu, výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 30.6.2019 uviedol, že žalobca sa podanou žalobou duplicitne domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu vyhodnotenia úverovej zmluvy č. SUA13/005720 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 26.11.2013 za bezúročnú a bez poplatkov. So žalobou nesúhlasí, rozporuje nárok žalobcu v celom rozsahu a to z dôvodu prekážky *res iudicata* a taktiež premlčania. Žalobca sa už žalobou podanou dňa 6.11.2017 na Okresnom súde Galanta (konanie vedené pod sp.zn. XXCsp/XXX/XXXX) domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 6.605,30 Eur s prísl. z úverovej zmluvy č. SUA13/005720 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26.11.2013 z titulu, že žalovanú úverovú zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca mal teda už ku dňu podania žaloby, t.j. 6.11.2017 vedomosť a presvedčenie o bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy. Žalobca uhradil poslednú splátku na úverovej zmluve dňa 19.11.2018, teda v čase prebiehajúceho konania o vydanie bezdôvodného obohatenia pod sp.zn. XXCsp/XXX/XXXX. O nároku žalobcu rozhodol prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 27.1.2020, ktorým žalobcovi žalovaný nárok priznal. Žalobca už v čase rozhodovania prvostupňového súdu v konaní vedenom pod sp.zn. XXCsp/XXX/XXXX teda presne vedel výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré by mu vzniklo v prípade určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy presne vyčíslil. Žalobca mohol bez akýchkoľvek ťažkostí žalovaný nárok v prípade potreby a záujmu rozšíriť a tým sa vyhnúť zbytočnému zahlcovaniu súdov ďalšími žalobami a taktiež nehospodárnym navyšovaním trov právneho zastúpenia. Žalovaný preto zastáva názor, že v tomto konaní je jednoznačne naplnená prekážka už raz právoplatne rozhodnutej veci - *res iudicata*. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. V tomto ustanovení sa jednoznačne prejavuje zásada prekážky právoplatne rozhodnutej veci - *res iudicata*. Táto zásada má dva predpoklady, po splnení ktorých sa uplatní, a to: a) Predpoklad totožnosti predmetu konania, to znamená pôjde o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu. Obe konania, resp. oba nároky vychádzajú z rovnakej okolnosti, a to z uzavretej úverovej zmluvy č. SUA13/005720 medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 26.11.2013.

Situácia konfliktu dvoch žalôb o plnenie je daná tou skutočnosťou, že v skôr podanej žalobe na plnenie (o zaplatenie sumy 6.605,30 Eur z úverovej zmluvy) si žalobca už raz svoj nárok v podobe preplatku zaplatenej istiny uplatnil a súd o ňom právoplatne rozhodol. b) Predpoklad totožnosti strán, to znamená, že v novom konaní budú vystupovať rovnaké strany ako v konaní, v ktorom už bolo vydané právoplatné rozhodnutie bez ohľadu na procesné postavenie týchto osôb. Obdobnú vec ešte v štádiu pred právoplatným rozhodnutím skôr začatého konania riešil aj Okresný súd Malacky v konaní vedenom pod sp.zn. 27Csp/70/2016, pričom uvedené konanie bolo zastavené z dôvodu litispendencie. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia. Obdobný názor na prekážku právoplatne rozhodnutej veci uvádza vo svojom uznesení aj NS SR v konaní sp.zn. 5 Cdo 120/2009. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že sa podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj námietkou premlčania v zmysle § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe. Žalobca vedel, že plní zo zmluvného vzťahu, vedel koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať (obdobne Ro NS SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo/169/2017). Žalobca už podaním žaloby dňa 6.11.2017 nadobudol vedomosť o bezúročnosti a bez poplatkovosti žalovanej úverovej zmluvy, na základe čoho žaloval vydanie bezdôvodného obohatenia. S ohľadom na vyššie uvedené, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 6.11.2019 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Žalovaný preto vznáša námietku premlčania na celú žalobcom uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd konanie z dôvodu prekážky res iudicata zastavil, eventuálne prihliadol na žalovaným vznesenú námietku premlčania a žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu namieta existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorá má podľa argumentácie žalovaného tvoriť neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Predmetom prvého konania bolo zaplatenie sumy 6.605,30 Eur s prísl., základ uplatneného nároku bol žalobcom vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam vymedzený tak, že zmluva uzatvorená medzi (rovnakými) sporovými stranami trpí takými vadami, pre ktoré úver z nej vyplývajúci je v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov. Žalobca argumentačne primárne dôvodil, že žalovaný navýšil celkovú výšku spotrebiteľského úveru o nevyžiadané plnenia v dôsledku čoho bola v zmluve uvedená RPMN a celkové náklady spotrebiteľa na spotrebiteľský úver uvedené nesprávne - v neprospech spotrebiteľa. V tomto prvom konaní, preto aby súd mohol rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku musel prejudiciálne vyriešiť otázku väd zmluvy, ktorá bola medzi stranami sporná - a to až do právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie vydané v konaní vedenom pred Okresného súdu Galanta sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX nezakladá prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) pre terajšie konanie okrem prejudiciálneho vyriešenia hmotnoprávnej otázky bezúročnosti. Z existencie uvedeného právoplatného rozhodnutia vyplýva otázka, ktorá je pre správne rozhodnutie v terajšej veci podstatnou (rozhodujúcou) a treba sa ňou preto zaoberať. Touto otázkou je otázka prejudiciality spojená s týmto skorším súdnym rozhodnutím. Posúdenie predbežnej otázky nemôže byť vyjadrené formou výroku, ale sa môže prejaviť len v spôsobe rozhodnutia vo veci samej a môže byť uvedené len v odôvodnení rozsudku. Inak povedané, predmetom tohto konania už nemôže byť prejudiciálne riešenie otázky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplývajúci zo zmluve o úvery č. SUA 13/005720 - táto otázka už bola právoplatne vyriešená a je pre strany konania pred Okresným súdom Galanta sp. zn.: XX S./XXX/XXXX právne záväzná, rovnako aj pre konajúci súd. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 25.5.2020 domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.925,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.925,10 Eur od 1.4.2020 až do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že v prvom súdnom konaní sa domáhal zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia čiastky 6.605,30 Eur s prísl., a ktorá suma predstavuje prepočet súčiny 45 splátok vo výške 328,34 Eur (splátka ponížená o výšku splátky havarijného poistenia) zaplatená žalobcom na zmluvu do času podania žalobného návrhu v rámci prvého súdneho konania. Predmetom prvého súdneho konania sa nestali splátky (počnúc septembrom 2017 - november 2018, t.j. 15 splátok v sume 328,34 Eur) v celkovej výške 4.925,10 Eur, a to predovšetkým z dôvodu právnej opatrnosti vzhľadom k tomu, že návrh žalobcu bol zamietnutý - a teda (vychádzajúc z rozhodnutia pred jeho zrušením Krajským súdom v Trnave), že zmluva o úvere netrpí žiadnymi vadami,

pre ktoré by mala byť bezúročná a bez poplatkov a preto bol povinný plniť riadne a včas, tak ako to vyplývalo z dohody zmluvných strán. Vzhľadom na to, že o zvyšku bezdôvodného obohatenia nebolo v súdnom konaní doposiaľ rozhodnuté, a predovšetkým vzhľadom na výsledok prvého súdneho konania, sa žalobca v tomto konaní domáha čiastky 4.925,40 Eur ako zostávajúceho preplatku zo zmluvy, ktorá rovnako predstavuje bezdôvodné obohatenie, a ktoré žalovaný aj napriek výzve nevydal pritom si bol plne vedomý, že aj v tejto časti na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Žalobca s poukazom na uvedené má za to, že námietka žalovaného o tom, že v danej veci ide o *res iudicata* je nesprávna a mylná. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného žalobca poukázal na nález ÚS SR III. sp. zn. 43/2020 - 48 z 12.5.2020 a dodáva, že fikcia predostretá žalovaným by mohla teoreticky byť relevantná v prípade, že by súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a toto rozhodnutie by sa nestalo predmetom prieskumu odvolacím súdom na podnet žalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že aj za uvedeného stavu by išlo len o „predpokladanú vedomosť žalobcu“, ktorá však ako je z okolností prípadu absolútne zrejmé, by bola nesprávna z dôvodu, že rozhodnutím z dňa 24.9.2018 bol žalobca presvedčený o presnom opaku - teda, že zmluva o úvere netrpí žiadnymi vadami a zmluva nie je bezúročná a bezpoplatkov a žiadne bezdôvodné obohatenie na jeho úkor nevzniklo. Po tom ako Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/25/2019 - 125 z 25.9.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie bolo konajúcim súdom nariadené pojednávanie na deň 27.1.2020, ktorého sa žalobca zúčastnil nakoľko bolo potrebné doplniť dokazovanie i o výsluch žalobcu v súvislosti s okolnosťami na uzatvorenie zmluvy. Ako už žalobca v žalobe uviedol, o tom, že si dôvodne uplatnil nárok zo zmluvy, a že zmluva trpí skutočne taký vadami, pre ktoré úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov sa dozvedel dňa 27.1.2020 priamo na pojednávaní, teda až okamihom vyhlásenia rozhodnutia žalobca získal preukázateľnú vedomosť o tom, že bol povinný na zmluvu plniť len do výšky skutočnej istiny úveru, t.j. sumu 8.170 Eur a teda, že je dôvodné si uplatniť i ostatné splátky doteraz v prvom konaní neuplatnené. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 OZ), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 OZ). Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a v prípade, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Relevanciu má teda v tomto prípade to, odkedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala, a nie, že plnila (napr. rozsudok NS SR sp. zn. Cpj 37/98 - R 1/1979, NS ČR sp. zn. 33Odo306/2005, NS ČR sp. zn. 25Cdo 3306/2007, mutatis mutandis NS ČR sp. zn. 33Cdo 83/2004). Z okolností veci teda vyplýva, že žalobca nemal žiadnu vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor s poukazom na priebeh prvého konania a preto na zmluvu naďalej plnil. Teda neboli splnené predpoklady skutočnej a preukázateľnej vedomosti žalobcu o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal pretože zjavne nepoznal skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Je ešte potrebné dodať, že pokiaľ žalovaný označuje ako začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na deň 6.11.2017 ako deň podania žaloby v prvom konaní, je toto tvrdenie absolútne nesprávne a to z dôvodu, že predmetom tohto konania sú splátky splatené žalobcom počnúc septembrom 2017 - november 2018. Subjektívna premlčacia doba predsa nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna doba nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 7.10.2020 zotrval na vznesenej námietke právoplatne rozhodnutej veci *res iudicata* a tiež na námietke premlčania. K vznesenej námietke právoplatne rozhodnutej veci uviedol, že je neúnosným a nedôvodným zahlcovaním súdov, aby duplicitne rozhodovali o už raz právoplatne rozhodnutých nárokoch z úverových zmlúv, a to len preto, že spotrebiteľ v pôvodnom konaní nekonal s dostatočnou mierou opatrnosti a starostlivosti pri vyčíslovaní žalovanej pohľadávky, napriek tomu, že bol zastúpený právnym zástupcom. Pokiaľ by súd duplicitnému nároku

žalobcu vyhovel, nič nevylučuje možnosť, že si následne bude uplatňovať ešte ďalší nárok, ktorý si dodatočne premyslí. Takéto konanie nemožno v žiadnom prípade nazvať ochranou spotrebiteľa, ale výlučne špekulatívnosťou. Žalobca v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupoval ako spotrebiteľ - teda slabšia strana. Postavenie slabšej strany však neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej, bez ohľadu na platné právo. U spotrebiteľa ako subjektu týchto vzťahov sa vychádza z definície priemerného spotrebiteľa, teda spotrebiteľa, ktorý má primerané množstvo informácií a je v rozumnej miere pozorný a obozretný, a to s ohľadom na jeho sociálne a kultúrne faktory a jazykové schopnosti. Od spotrebiteľa sa teda vyžaduje určitá miera pozornosti, ktorá má svoj obraz napríklad v tom, že spotrebiteľ musí vykonať určité kontrolné zisťovania, aký tovar vlastne kupuje, alebo akú zmluvu uzatvára. Európsky súdny dvor dokonca deklaroval, že sa celkovo vychádza z takého spotrebiteľa, ktorého inteligenčný kvocient nie je na hranici demencie, ale ktorý je schopný sa slobodne rozhodnúť (C-315/92). Súd tiež uvádza, že pri hľadisku priemerného spotrebiteľa je nutné vychádzať z konkrétneho typu vzťahu, na ktorý sa aplikuje. V súvislosti s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa žalobca v konaní domáha, žalovaný dáva do pozornosti aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 3.5.2019 v konaní vedenom pod sp.n. 10Csp/129/2018, s ktorým sa stotožnil aj Okresný súd Prešov v konaní pod sp. zn.: 20Csp/172/2018. Žalovaný preto považuje za splnené všetky podmienky na aplikáciu prekážky res iudicata aj v tomto konaní. K už vznesenej námietke premĺčania uviedol, že zásada hospodárnosti vedie konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premĺčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov (viď R 29/1983 a rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Cdo/43/2009, 3Cdo/231/2009, 7cdo/305/2014). V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú objektívnu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vzneseniu námietky premĺčania, premĺčané právo nemožno oprávnenému priznať. Žalobca zaslal prostredníctvom svojho právneho zástupcu už dňa 25.10.2017 predsporovú výzvu, ktorou žalovanému odprezentoval svoju vedomosť o bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy, na základe čoho si následne uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia. Je preto nespochybniteľne preukázanou skutočnosťou, že žalobca touto vedomosťou disponoval už dňa 25.10.2017, na základe čoho márne uplynula lehota na uplatnenie jeho nároku dňa 25.10.2019. S uvedeným právnym názorom sa stotožnili aj jednotlivé krajské sudy, (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/216/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/315/2017, rozhodnutie Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp.zn. 29Csp/7/2017, rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 5Csp/30/2017).

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.11.2020 uviedol, že žalovanému je nepochybne zrejmé, že žalobca si v tomto konaní neuplatňuje žiadne duplicitné nároky. Je prinajmenšom zarážajúce to, že žalovaný fakticky absolútne ignoruje obsah právoplatného rozhodnutia, v ktorom súd jasne uviedol, že voči žalobcovi spáchal nekalú obchodnú praktiku, úver zo zmluvy, ktorá bola predmetom prvého konania je bezúročný, a ani na predsporovú výzvu, ktorej cieľom bolo zamedziť ďalšiemu súdному konaniu nevydal zvyšok bezdôvodného obohatenia. Zdá sa však, že ide o bežnú prax žalovaného, ktorý napriek tomu že je judikované porušenie práva spotrebiteľa dobrovoľne nevydá zvyšok bezdôvodného obohatenia a v dôsledku takého postupu sú spotrebiteľia nútení iniciovať ďalšie súdne konania. Žalovaný síce argumentuje premĺčanie v subjektívnej dobe, avšak pri tejto argumentácii opomína i obsah vlastných tvrdení v prvom konaní, kde okrem iného uviedol, že zmluva je bezvadná, bezdôvodné obohatenie nikdy nevzniklo (podanie žalovaného z dňa 9.1.2018). Zrejme uniklo pozornosti žalovaného, že okresný súd rozsudkom z dňa 24.9.2018 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalobca po prvostupňovom rozhodnutí v prvom konaní, bol teda uzrozumený s tým, že jeho žaloba bola nedôvodná, domnienka o bezúročnosti úveru nesprávna a prvostupňovým súdom bol zaviazaný na náhradu trov konania žalovanému vo výške 100%. Za predpokladu, že by žalobca nepodstúpil odvolacie konanie, ktorým došlo k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a následnej zmene rozhodnutia v prospech žalobcu, by fakticky došlo k tomu že žalovaný by sa obohatil o tisíce eur a nikdy by nedošlo k judikovaniu bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu. Z uvedeného nepochybne teda vyplýva, že žalobca sa o neexistujúcom bezdôvodnom obohatení ani nemohol dozvedieť. Napokon žalovanému je v uvedenej súvislosti treba dať za pravdu, v tom že judikovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti je vždy vecou právneho posúdenia konajúceho súdu. O neplatnosti právnych úkonov rozhodujú výlučne všeobecné sudy podľa podmienok a kritérií, ktorá ustanovuje zákon. Žiaden zákon nemôže nahrádzať a meniť právomoc všeobecných súdov v občianskoprávných veciach (čl. 141 ods. 2 a čl. 142 ods. 1 ústavy) bez toho, aby sa zmenila ústava a Občiansky súdny poriadok. Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.5.1995, zverejnený v Zbierke zákonov SR, čiastka 43, pod č. 126/1995. Aj NBS vo svojom stanovisku z 18.4.2017 konštatovala,

že nie je oprávnená vo svojej rozhodovacej činnosti autoritatívne vo výroku svojho rozhodnutia konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Jedná sa o civilnoprávnu sankciu, neplatnosť právneho úkonu, ktorú majú právomoc vo výroku rozhodnutia konštatovať výlučne všeobecné súdy. (Informácia odboru ochrany finančných spotrebiteľov NBS z 18.4.2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej). Ako už žalobca uviedol, zmluva bola súdom vyhlásená za (čiastočne) neplatný právny úkon až dňa 27.1.2020, kedy sa žalobca priamo na pojednávaní dozvedel okamihom vyhlásenia rozhodnutia, že bol povinný na zmluvu plniť len do výšky skutočnej istiny úveru t.j. sumu 8.170 Eur a teda preukázateľne zistil všetky podstatné skutkové okolnosti, ktoré viedli k vzniku bezdôvodného obohatenia a i kto bezdôvodné obohatenie získal, a teda i to že je dôvodné si uplatniť i ostatné splátky doteraz v konaní neuplatnené. Keďže sa predmetom prvého súdneho konania nikdy nestali splátky (počnúc septembrom 2017 - november 2018, t.j. 15 splátok v sume 328,34 Eur) v celkovej výške 4.925,10 Eur, t.j. zvyšná časť odpłaty, na ktorú žalovaný nemal nárok, v tomto konaní nemožno hovoriť o prekážke res iudicata, resp. o duplicitnom uplatnení toho istého nároku ako v prvom konaní. Inak povedané suma 4.925,10 Eur z označených splátok, nebola nikdy predmetom žiadneho súdneho konania, teda nemohlo byť o nej rozhodnuté. Napokon, žalobca poukazuje na to, že podobným prípadom sa zaoberal aj NS SR v rozhodnutí zo dňa 29.1.2010, sp. zn. 5 Obdo 14/2009, kde súd uviedol, že "...ak súd právoplatne rozhodol len o časti uplatňovaného peňažného nároku, jeho zvyšok môže účastník uplatňovať, pričom mu nehrozí nebezpečenstvo, že sa mu nárok odmietne z dôvodu už rozsúdenej veci." Žalobca sa teda v konaní nedomáha duplicitného peňažného plnenia, resp. nároku, ktorý by už bol žalobcovi právoplatne priznaný, ale len tej časti nároku, ktorý žalovaný dobrovoľne žalobcovi nevydal. K pripojenej predsporovej výzve žalovaného s argumentom, že žalobca vedomosťou o bezdôvodnom obohatení disponoval už dňa 25.10.2017, na základe čoho márne uplynula lehota na uplatnenie jeho nároku dňa 25.10.2019, je v prvom rade potrebné uviesť to, že žalovaným predložená predsporová výzva mala relevanciu v prvom súdnom konaní a mohla sa vzťahovať na vedomosť žalobcu vedomosť o bezdôvodnom obohatení v žalobcom vyčíslenej výške v pôvodnej žalobe a len vo vzťahu k dovtedy uplatneným splátkam (s poukazom na dátum žalovaným predloženej predsporovej výzvy). Je však absolútne nespochybniteľným faktom a i dôvodom prečo žalobca po prvostupňovom rozhodnutí neuplatňoval i ďalšie splátky, t.j. tie splátky ktoré sú predmetom tohto konania, že ku dňu 24.9.2018 čo je deň rozhodnutia Okresného súdu Galanta pod sp. zn.: XXCsp/XXX/XXXX žiadne bezdôvodné obohatenie neexistovalo, vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu v celom rozsahu. Žalovanému však bola pred začatím sporu zaslaná ďalšia predsporová výzva (pripojená k žalobe), kde žalobca žiadal vydať preplatok zo zmluvy, ktorý sa predmetom prvého konania nestal a to na podklade právoplatného rozhodnutia v zmysle obsahu ktorého bolo jasne judikované že zmluva je v dôsledku jej vadnosti - čiastočne neplatným právnym úkonom, resp. na zmluvu dopadá sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. Teda práve v poradí druhá predsporová výzva z dňa 23.3.2020. Žalobca námietku premlčania považuje za v rozpore s dobrými mravmi. Jedným cieľom žalovaného vznesením námietky premlčania je opätovná snaha poškodzovať majetkové práva spotrebiteľa, ktorý musel opätovne iniciovať proti žalovanému sporové konanie. Žalovaný dokonca ignoruje i právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Galanta v konaní pod sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX z dňa 27.1.2020, ako ignoroval aj akékoľvek snahy žalobcu predísť sporu tak v prvom konaní ako v tomto a to výzvou na vrátenie bezdôvodného obohatenia, úhradu trov konania a úroku z omeškania z dňa 22.3.2020, ktorou bol žalobcom vyzvaný k vydaniu zvyšnej sumy preplatku na zmluvu, čo žalovaný rovnako ignoroval a práve v dôsledku takého postupu musel žalobca súd zaťažiť ďalšou žalobou, pretože by žalovaný preplatok na zmluvy nikdy nevydal.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 22.6.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca, žalovaný a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu a z dôvodov, ktoré uviedli v písomných podaniach v priebehu konania. Žiadala, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V prejednávanej veci nie je daná prekážka res iudicata. Plnenia, ktoré sú predmetom tohto konania, a ktoré neboli predmetom konania pod sp. zn. 35Csp/316/2017 sú uplatnené dôvodne a doposiaľ o nich rozhodnuté nebolo. Subjektívna premlčacia doba bola zachovaná, nakoľko sa žalobca o podstatných skutkových okolnostiach z bezdôvodného obohatenia dozvedel až na pojednávaní dňa 27.1.2020, pričom pokiaľ ide o predsporovú výzvu, na ktorú žalovaný poukázal zo dňa 25.10.2017, táto neobsahuje žiadne rozhodujúce skutkové okolnosti a ani výšku bezdôvodného obohatenia. Na základe uvedeného sa žalobca aj s poukazom na priebeh pôvodného konania skutočne a preukázateľne dozvedel o rozhodujúcich skutkových okolnostiach až na označenom pojednávaní, kde bol prítomný.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa žalobou, vyjadreniami strán sporu, predloženými listinnými dôkazmi a s obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav: dňa 26.11.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č.: SUA13/005720, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy motorového vozidla značky Renault Laguna od spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699. V zmysle uvedenej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: konečná cena predmetu financovania - 10.853 Eur, zaplatené v hotovosti klientom - 1.800 Eur, náklady spojené s poskytnutím úveru - 200 Eur, celková výška úveru - 9.053 Eur, ročná úroková sadzba: 36,396489%, RPMN: 44,90%, priemerná hodnota RPMN: 11,87%, celkové náklady spotrebiteľa: 10.847,40 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 19.900,40 Eur, konečná splatnosť úveru: 23.11.2018, výška celkových nákladov nezahrnutých do výpočtu RPMN: 1.885 Eur, mesačná splátka: 359,76 Eur, mesačná splátka bez havarijného poistenia: 328,34 Eur, dátum prvej mesačnej splátky: 23.12.2013, počet splátok: 60.

9. Dňa 6.11.2017 podal žalobca na tunajšom súde proti žalovanému žalobu o zaplatenie 6.605,30 Eur, titulom vydania bezdôvodného obohatenia (45 splátok x 328,34 Eur), konanie sa viedlo pod sp. zn.: 35Csp/316/2017. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn.: 35Csp/316/2017-88 zo dňa 24.9.2018, ktorým žalobu zamietol. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn.: 24Co/25/2019-125 zo dňa 25.9.2019 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd následne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27.1.2020, ktorým žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 6.605,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.10.2017 do zaplatenia, vrátane náhrady trov konania v rozsahu 100%. Súd v rámci prieskumu predmetnej zmluvy zistil jej nedostatky, v dôsledku ktorých považoval úver z predmetnej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Proti rozsudku žalovaný odvolanie nepodal, rozsudok sa stal právoplatným dňa 13.3.2020 a vykonateľným dňa 17.3.2020.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. Podľa § 451 ods. 1 a 2 občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Keďže žalovaný v rámci svojej obrany vzniesol námietku premlčania práva žalobcu na zaplatenie sumy 4.925,10 Eur s prísl., súd sa najskôr zaoberal touto otázkou.

15. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

16. V prejednávanej veci sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.925,10 Eur s príslušenstvom, z dôvodu, že úver zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa

26.11.2013 je bezúročný a bez poplatkov a teda žalovanému prináleží len istina poskytnutého úveru. Žalobcom vyčíslené bezdôvodné obohatenie predstavuje splátky, ktoré žalobca žalovanému uhradil za obdobie od septembra 2017 do novembra 2018.

17. Žalobca zastáva názor, že k premlčaniu jeho nároku nemohlo dôjsť, nakoľko sa o skutočnosti, že úver je bezúročný a bez poplatkov dozvedel až na pojednávaní na Okresnom súde Galanta pod sp. zn.: 35Csp/316/2017 dňa 27.1.2020, kedy súd v rámci prieskumu predmetnej zmluvy zistil jej nedostatky, v dôsledku ktorých považoval úver z predmetnej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov a až týmto momentom žalobca získal preukázateľnú vedomosť o tom, že bol povinný na zmluvu plniť splátky len do výšky istiny úveru (8.170 Eur) a teda, že je dôvodné si uplatniť aj ostatné splátky v konaní doteraz neuplatnené. Súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožnil. Samotný žalobca v žalobe uviedol, že zmluva sa stala na jeho podnet predmetom súdneho prieskumu, konkrétne v otázke prítomností podstatných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný teda už pri podávaní žaloby dňa 6.11.2017 mal vedomosť o tom, že zmluva nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a teda podal na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

18. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel už v čase podania žaloby vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. XXCsp/XXX/XXXX, teda dňa 6.11.2017, na základe čoho aj žaloval vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 6.11.2019 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol, považujúc nárok žalobcu za premlčaný.

19. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

20. O trovách konania strán sporu súd rozhodol podľa § 257 CSP, teda žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré súd videl v tom, že žalovaný sa na úkor žalobcu ako slabšej strany bezdôvodne obohatil o sumu 4.925,10 Eur a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo práve jeho zavinením a to tak, že zmluva, ktorú žalovaný pripravil a so žalobcom podpísal, bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle zásady zákazu zneužitia práva, t.j. že nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.